

ності, дефіцитом фінансових ресурсів, падінням платоспроможного попиту на науково-технічну продукцію, викликаного значними недоліками при розробці і виконанні державних цільових програм.

Ситуація з розвитком інновацій і інвестуванням в них свідчить про недостатню увагу до цієї сфери з боку держави і вимагає розробки подальших спеціалізованих програм розвитку інновацій, які будуть сприяти підвищенню інвестиційної привабливості цієї діяльності і збільшенню обсягів фінансування інновацій з коштів державного бюджету. Ці дії, в свою чергу покращать інвестиційний клімат і залучать додаткові кошти для розвитку інноваційно-інвестиційного процесу в Україні.

Список використаної літератури

1. Головінов О.М. Пріоритетні напрями розвитку і проблеми фінансування інноваційної діяльності в Україні / О. М. Головінов [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010//Economics/64084.doc.htm/. – Назва з екрану.
2. Левшин А. Ассоциация «Инновационное развитие Украины»: старт публичной деятельности и первые успехи / А. Левшин [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://expert.com.ua/94880-associaciya-innovacionnoe-razvitie-ukrainy-start-publichnojdeyatelnosti-i-pervye-uspexi.html>. – Назва з екрану.
3. Петров И. Частно-государственная собственность – это миллиарды новых инвестиций [Текст] / И. Петров // Одесский вестник. – 2015. – № 21. – С. 5.
4. Столбуненко Н.М., Прибок В. А. Інноваційно-інвестиційний розвиток України на сучасному етапі. Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти [Текст]: монографія. Випуск 1. За ред. д.е.н., доц. Є. І. Масленнікова – Херсон: Грінь Д. С. – 2016. – 854 с.

А.О. Костюк

студ. I курсу

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. В. Орлова

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ КРИПТОВАЛЮТАМИ ГРОШОВИХ ФУНКЦІЙ

Глобалізація, досягнення НТР, розповсюдження інформаційних технологій визначили вектор розвитку сучасної економіки, спрямувавши її в цифровий простір, де грошові розрахунки сплачують новими безготівковими засобами платежу, зокрема і криптовалютою.

Криптовалюта – це різновид цифрової валюти, яка не має фізичного аналога, емісія якої захищена за допомогою криптографічних технологій. Першою криптовалютою став «Біткоїн» (англ. bit – одиниця інформації «біт», англ. coin – «монета») – електронна пірингова валютна система, яка з'явилася у 2009 р. після опублікування криптографічного протоколу Сатосі Накамото (людиною чи групою осіб достеменно невідомо). Спочатку цінність біткоїну була суб'єктивною. Вона полягала у незалежності від органів державного регулювання, банків-посередників, олігархічних груп. Біткоїни стали втіленням анархічних ідей, що суспільство повинно бути організоване без державного примусу або втручання.

У сучасній економічній теорії гроші – це загальний еквівалент, через який вимірюється вартість усіх товарів і послуг. Але криптовалюта не була нічим забезпечена. Свою цінність вона отримала від попиту та пропозиції, а також – від довіри до пірингової системи.

Вважається, що перша офіційна продаж біткоїнів відбулася 25 квітня 2010 р. (1000 монет було продано за 0,3 цента кожна), а 22 травня 2010 р. відбулася перша покупка товару за біткоїни. Один з учасників офіційного форуму, присвяченого біткоїну купив 2 піци за 10 000 біткоїнів. Отже, біткоїни – це валюта, що отримала початкову вартість не в процесі її обміну на реальні товари, а в процесі її обміну на інші валюти. І лише потім ця цінність була підтверджена в сфері обміну на товари [1]. Досягнення паритету с долларом, відкриття біржі з обміну біткоїнів на інші валюти сприяло збільшенню ліквідності, створенню нових криптовалют заснованих на технології Bitcoin. З 30 травня в Україні була започаткована власна криптовалюта – Електронний карбованець (KRB), курс якої становить \$0.67.

Швидкість емісії біткоїнів має жорстке алгоритмічне обмеження, внаслідок якого загальна кількість біткоїнів в кожен конкретний момент обмежена, що робить її захищеною від інфляції. У підсумку, загальний об'єм біткоїнів буде 21 млн. Емітувати валюту може будь-який користувач системи, дані про переміщення грошових коштів зберігаються в розподіленій базі даних, та на комп'ютерах користувачів [1].

Для розрахунків використовують адресу Bitcoin (номер рахунку в системі), що забезпечує повну анонімність. Адреса представляє собою 34-значну комбінацію з цифр та латинських букв, наприклад: «1BQ9qza7fn9snSCyJQB3ZcN46biB4kt4ee». У базі да-

них всі транзакції відображаються як переміщення між адресами. Проте це дозволяє реалізовувати заборонені товари і розвивати тіньову економіку.

Особливістю біткоїну є блокчейн – це розподілена децентралізована база даних транзакцій, в основі якої лежать складні математичні обчислення і криптографія, що являє собою повністю відкритий для перегляду реєстру всіх операцій в системі. Блокчейн не має централізованого сервера [1]. Тобто інформація про транзакції розподілена між усіма учасниками, які зберігають копії даних, що унеможливорює фальсифікацію. Чим більше користувачів, тим захищенішим стає реєстр. Кожна транзакція в шифрується криптографічними ключами, що в свою чергу забезпечує захищеність від злому.

Привабливим для інвесторів є можливість на курсових різницях різних валют і те, що на курс біткоїнів не впливають політичні умови або діяльність Центральних банків країн. Курс такої валюти залежить тільки від попиту та пропозиції на неї: обсяг попиту залежить від того, скільки товарів і послуг можна придбати за біткоїни, а пропозиція жорстко обмежена [3].

Оскільки рішення, засновані на блокчейні, не прив'язані до конкретної території, то переказ коштів здійснюється зі значно меншими витратами часу (не більше 10хвилин) та без будь-яких посередників [1], [2].

Останнім часом викликає інтерес не тільки криптовалюта, але і технологія блокчейн, на якій вона заснована. Зокрема, Всесвітня продовольча програма, яка є підрозділом ООН, допомагає забезпечити продуктами харчування 100млн осіб в 80 країнах, розширює власну систему блокчейн-платежів. За даними агентства Bloomberg, використання блокчейна вже дозволило зекономити 150000 доларів на місяць на банківських комісіях при трансфері грошей для забезпечення продовольством сирійських біженців в Йорданії. Ця технологія виключила 98% банківських зборів, пов'язаних з міжнародним переказами [4]. Уряд України має намір перевести передачу електронних даних на блокчейн. Із жовтня 2017 р. на цю технологію була переведена процедура виписки з земельного кадастру.

На даному етапі нова цифрова валюта не зможе повністю замінити існуючі гроші чи витіснити банки як посередників на ринку. Але за 9 років свого існування криптовалюта змінила кон'юнктуру ринку фінансових послуг.

Список використаної літератури

1. Електронна економіка. Том 1. Криптовалюта. Big Data [Текст]: Навч. посібник / І.М. Пістунюк, О.П. Антонюк. – Д.: НГУ, 2017. – 281 с.
2. Косовський І.О., Сословський В. Г. Ринок криптовалют як система / І.О.Косовський, В. Г. Сословський [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fkd.org.ua/article/view/91065/89393> – Назва з екрана.
3. Сутність криптовалют та перспективи їх розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/4/147.pdf>. – Назва з екрана.
4. Парламент створить єдиний законопроект для легалізації криптовалют [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fakty.ua/259282-parlament-sozdast-edinyj-zakonoproekt-dlya-legalizacii-kriptoalyut>. – Назва з екрана.

В. Д. Мотулько

студ. III курсу

спеціальність «Менеджмент ЗЕД»

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. І. Борщ

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

В умовах сучасної економіки та компаній, що стрімко розвиваються, менеджерам з управління персоналом необхідно все більше часу приділяти формуванню привабливості підприємства для працівників. Зараз саме корпоративна культура стає великою цінністю та одним з механізмів залучення найкращих спеціалістів на робочі місця.

Успішність підприємництва та бізнесу полягає в правильній політиці корпоративної культури та філософії бізнесу, які формується на основі аналізу трудових ресурсів.

Корпоративна культура організації поділяється на два організаційних рівня: (1) візуальний (візуальні коди, символи, слогани, фірмовий стиль); та (2) невізуальний (цінності та норми стратегії поведінки).

На першому (верхньому) рівні представлені такі видимі чинники, як одяг, символи, організаційні церемонії, робоча обстановка, тобто елементи культури, що мають зовнішній прояв. На другому (більш глибокому) рівні залучені цінності та норми, що визначають і регламентують поведінку працівників в організації [1, с. 298].